

عنوان مقاله:

علل اقتصاد سیاسی ایران در پذیرش قطعنامه ۵۹۸

محل انتشار:

فصلنامه بحران پژوهی جهان اسلام، دوره 5، شماره 9 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 43

نویسندگان:

مهدی محمدنیا - هیات علمی

گلناز میرعالی - کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه آیت ا... العظمی بروجردی

خلاصه مقاله:

چکیده: جنگ تحمیلی عراق علیه جمهوری اسلامی ایران یکی از مهمترین اتفاقات و از طولانی ترین جنگ های قرن بیستم بود که از سال ۱۳۵۹ شروع شد و تا سال ۱۳۶۷ ادامه پیدا کرد. با شروع جنگ عراق علیه ایران، شورای امنیت سازمان ملل متحد در واکنش به این جنگ عکس العمل های مختلفی داشت و چندین قطعنامه از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد برای خاتمه دادن به جنگ و دعوت طرفین به صلح صادر شد. قطعنامه های صادر شده از سوی شورای امنیت به دلیل برآورده نکردن خواسته های جمهوری اسلامی ایران از جمله معرفی متجاوز، هربار با عدم پذیرش از سوی ایران مواجه می شد. در نهایت قطعنامه ۵۹۸ در تیرماه ۱۳۶۶ از سوی شورای امنیت صادر شد. این قطعنامه دارای تفاوت هایی با سایر قطعنامه های صادر شده از سوی شورای امنیت در رابطه با جنگ عراق و ایران بود. جمهوری اسلامی ایران پس از یک سال موضع نه رد و نه قبول قطعنامه، موافقت خود را با پذیرش آن اعلام داشت و جنگ را خاتمه یافته تلقی نمود. جمهوری اسلامی ایران در سال های پایانی جنگ وضعیت اقتصادی چندان مناسبی نداشت. وضعیت بد اقتصادی به شدت سیاست های اقتصادی دولت را تحت تاثیر مخرب خود قرار داده بود. زیرساخت های اقتصادی به شدت چار آسیب و ضعف شده بودند. دولت جمهوری اسلامی ایران در تامین و مدیریت هزینه های جنگ و سایر هزینه های مربوط به سطح کشور و زندگی مردم دچار مشکل شده بود. وضعیت اقتصادی ایران سیاست نظامی کشور را نیز به شدت تحت تاثیر قرار داده بود. این مقاله ضمن اشاره به شرایط اقتصادی ایران در هشت سال دفاع مقدس و با تاکید بر سه سال پایانی جنگ، در پی پاسخ به این سوال است که مهمترین زمینه های اقتصاد سیاسی پذیرش قطعنامه ۵۹۸ از سوی ایران چه بود؟ فرضیه مقاله این است که چالش های اقتصاد سیاسی فراروی دولت ایران مهمترین دلایل پذیرش قطعنامه ۵۹۸ بوده است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: جنگ، ایران، عراق، اقتصاد سیاسی، قطعنامه ۵۹۸، نظریه تصمیم گیری و شاخص های اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679924>

